

Cenazeme Oğlumu Çağırmanın

– AliKemal · 19 Mayıs 2016

–keşke kurtulabilsem bu acıdan...
–keşke uzaklaştığım nispette küçülebilsem...
–keşke yüzünü görmeyecek kadar kaybolabilsem...
–keşke unutabilsem...
–belli ki, kolay kolay unutamayacağım;
hiç değilse, biraz daha az nefret edebilsem...

başlama noktası sonsuzluk.
bitiş noktası sonsuzluk.
atılan her adım sonsuzluğa.
kıaldıkça uzayan yolculuklar yerine,
ayrılıklarımı uzatmak için,
abartısız nefretimle çabucak eskimeliyim,
ha orada, ha burada,
zaten, insan eskimek için yaşar
her yerde.
eskimek,
aslında, terk ettiğim geçmişle,
bu günün güncelliği arasındaki hiçlik.
değil mi ki,
hiç kimseyi sevecek kadar tanımıyorum,
orada da,
burada da...
ki, Endülüs'e giderken
Tarık bin ziyad gibi gemileri yakarak
dönüşümsüzlüğü tercih edişim,
ya da, herhangi bir gezegenin
herhangi bir uydusunda yitmek isteyişim,
bundan ötürü...

ölümüm nerede,
ne zaman,
nasıl olacak,
bilmiyorum;
zaten,
bilmek de istemiyorum...

benim ölümlerle bir hesabım yok.
benim hesabım reddettiğim sözcüklerle,
böyle gizlenişim ondan,
irsiyet, intikal, tevarüs, kalıtım, miras...
atavizme ait her sözcüğü sildim sözlüğümünden,
hiçbir izim yok dünyada,
neslimi sürdürecektir...
gelecekte,
hem de yakın bir gelecekte,
büyük ihtimalle de bir yaz günü,
evimin beton sıcağında öleceğim belki de...
o gün değil
ama,
birkaç gün sonrasında,
tam da bu adam görünmez oldu ortalıkta,
diye fısıldaşmalar başladığında,
bir komşunun leş kokusu aldığı gün
yalnızlık yolculuğum bitecek...
başucumda bir vasiyetname,
tek bir cümle:
— cenazeme oğlumu çağırmayın!...
belki karıma haber verecekler,
gelecek defnedilmeden önceki son anımda,
yani morgda bekletilirken,
kuran-ı kerim okuyacak demir kapağın önünde :
— firavun, ordusuyla birlikte onların arkasına düştü.
ama denizden onları sarıp kuşatan, sarıp kuşattı.—
ya da gelmeyecek,
belediyenin görevlendirdiği bir imam ile birkaç işçi
ceset torbasıyla,
öylece,
baştan savma atıverecek beni
"çaresiz ruhlar mezarlığında"
bir çukura;
bir mezar taşına şunları yazarak:
— kimin nesiydi, kimdi?
siktiriboktan birisiydi,
ot geldi, ot gibi gitti,
siktiriboktan bir yaşam tüketti,

bir çuval inciri bok etti...—